

поглиблювати свої практичні уміння та навички по роботі з ІКТ, поступово у студентів КГ зростає зацікавленість навчальними завданнями, які вимагають використання засобів ІКТ, вони розуміють важливість професійного оволодіння ІКТ для майбутньої діяльності. Сформованість мотиваційного компонента відбувається повільно, студенти, орієнтуючись у сучасних тенденціях розвитку ІТ та вимогах ринку праці, починають самостійно удосконалювати свої навички роботи з ІКТ. Але, як ми пересвідчилися, відповідно до результатів експерименту, цей процес відбувається з позитивною динамікою і дає змогу сформувати у студентів КГ достатній рівень мотиваційного компонента.

Щодо студентів ЕГ, то ми можемо спостерігати зростання інтересу до навчального процесу (більшість студентів ЕГ на початковому етапі експерименту були на достатньому рівні) та формування у студентів ЕГ високого рівня мотиваційного компонента.

Висновки. Поєднання традиційних технологій навчання з ІКТ у навчальному процесі є ефективним чинником підвищення рівня мотивації у студентів, яке є досить важливим фактором, що впливає на результативність навчальної діяльності студентів. Можемо стверджувати, що в процесі нашого дослідження значно зросла інформаційна культура та професійна мотивація всіх учасників навчального процесу.

Література:

1. Романишин Ю. Л. Вплив інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) на педагогічні умови формування готовності майбутніх документознавців-менеджерів / Ю. Л. Романишин // Вища освіта в Україні: Теоретичний та науково-методичний часопис. – 2008. – №4 (додаток). – С. 161-162.

2. Романишин Ю. Л. Визначення компонентів та критеріїв готовності майбутніх документознавців-менеджерів до практичної діяльності / Ю. Л. Романишин // Підготовка фахівців у системі професійної освіти: проблеми, технології, перспективи: Матеріали Всеукраїнської науково-методичної конференції. – Кривий Ріг: Видавничий центр КТУ, 2009. – С. 255-257.

В статье рассматриваются и анализируются результаты проведения педагогического эксперимента для определения сформированности мотивационного компонента с помощью информационно-коммуникационных технологий в будущих документоведах-менеджеров в Ивано-Франковском национальном техническом университете нефти и газа (ИФНТУНГ).

The results of the conducted pedagogical experiment for determining the development level of motivation component by future managers in Documentation Science and Information Resources Management at Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas (IFNTUOG) are viewed and analyzed due to information and communication technologies.

УДК 371.133: 373. 2

Саяпіна С. А.

ПЕДАГОГІЧНА ПРАКТИКА В ГРУПАХ РАНЬОГО ВІКУ В СИСТЕМІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТЬОГО ФАХІВЦЯ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

У статті характеризується педагогічна практика в групах раннього віку як складовий важливий елемент у структурі підготовки майбутнього фахівця дошкільної освіти. Розкрито мету, зміст, завдання та методичні рекомендації щодо організації та проведення даного виду практики.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями. У сучасних умовах модернізації вищої педагогічної освіти стверджується її орієнтація на підготовку педагога-професіонала як

продовженому мету, сутнісну характеристику, стратегічний результат організації професійно-педагогічної підготовки.

Підготовка майбутнього фахівця характеризується значним збільшенням обсягу та складності навчального матеріалу, прискоренням темпів його засвоєння. Теоретичні знання необхідно закріплювати на практиці, де можливості студента реалізувати себе в процесі праці розглядаються як своєрідний тренінг.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор, виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Проблема підготовки майбутнього фахівця дошкільної освіти у вітчизняній психолого-педагогічній літературі розглядається у різних аспектах Артемовою Л., Грамою Н., Косенко Ю., Кучерявим Н., Підкурғанною Г., Танько Т. [1].

Серед новітніх досліджень питань щодо формування професійних якостей майбутнього фахівця до роботи у ДНЗ слід зазначити роботи Борина Г., Гриневич В., Ємельянової Н., Загорної Л., Загорченної Г., Залізняка А., Сайко Н., Трубник І., Харитоновой А., Федій О. та ін.

Аспекти формування професійної компетентності у майбутнього вихователя ДНЗ у процесі педагогічної практики розглядають сучасні дослідники Кідіна Л., Мисик О., Терещенко Н.

Аналіз психолого-педагогічної літератури свідчить про наявність різних підходів до проблеми підготовки майбутнього фахівця дошкільної освіти в сучасних умовах. Ми також відмічаємо, що організаційно-педагогічні засади педагогічної практики розглядаються не в повному обсязі. Питання виховання і розвитку дітей раннього віку також сьогодні потребують більш науково-обґрунтованого підходу.

Формування цілей статті (постановка завдання). Мета нашої статті – розглянути організацію педагогічної практики в групах раннього віку, проаналізувати зміст та методичні рекомендації, завдання практики.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Із сучасних досліджень відомо, що ранній вік є основою для формування особистості, її фізичного, психічного, інтелектуального, соціального потенціалу (Борейко Т., Гарматій А., Кононко О., Федоренко Г., Чудовська Л., Шпелекевич Т. та ін.) [6]. Унікальність цього періоду порівняно з подальшими віковими етапами становлення особистості в тому, що він створює базу загального розвитку дитини. Тому питанням організації педагогічної практики в групах раннього віку слід приділяти особливу увагу.

Мета практики: формування у студентів цілісного уявлення про особливості педагогічної взаємодії між вихователем і дітьми, оволодіння функціями діяльності вихователя у групах раннього віку.

Завдання практики:

1. Формування у студентів системи професійних знань, умінь, навичок, необхідних для роботи вихователем у групах раннього віку.
2. Ознайомлення студентів з особливостями освітньо-виховного комплексу та вивчення специфіки праці вихователя у групах раннього віку.
3. Створення установки на особистісно-орієнтоване спілкування з дітьми.
4. Оволодіння основними методичними підходами у роботі з дітьми раннього віку.
5. Формування інтересу до нового, бажання запроваджувати результати психолого-педагогічних досліджень і передовий досвід у свою роботу.
6. Оволодіння засобами елементарної діагностики діяльності вихователя, індивідуальних особливостей дитини раннього віку та особливостей групи.
7. Вдосконалення культури педагогічної діяльності.

ЗМІСТ ПРАКТИКИ

Запропоновані завдання допоможуть студентам орієнтуватися у наступних проблемах педагогіки раннього дитинства:

1. Психолого-педагогічне середовище, яке оточує дитину.
2. Формування звички до здорового способу життя у дітей раннього віку.
3. Формування уявлень про самого себе у дітей раннього віку.
4. Виховання сенсорної культури дитини.
5. Індивідуалізація у навчанні дітей раннього віку.
6. Організація та керівництво самостійною діяльністю дітей раннього віку.

При виконанні завдань, передбачених у кожній темі, студенти користуються різними психологічними і педагогічними методами дослідження: теоретичний аналіз і синтез, цілеспрямоване (включене або невключене, стандартизоване або нестандартизоване) спостереження, опитування (бесіда з вихователем, дітьми, батьками), проектні методики [3].

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИКИ

Організація практики

У групах раннього віку практика проводиться у IV-семестрі (2 тижні). До однієї дошкільної установи розподіляють по 6-8 студентів (по 2 – у вікову групу). При самостійному проведенні занять з дітьми раннього віку кожен студент працює з однією підгрупою дітей у кількості, що не перевищує 2 людини на групу. Спочатку студенти спостерігають за роботою вихователя, а потім самостійно проводять заняття.

При проходженні практики у дошкільному закладі кожен студент дотримує певних психологічних і соціально-психологічних умов організації роботи вихователя.

Психологічні умови:

- приймати (безумовно) дитину, тобто визнавати за нею абсолютне право бути такою, якою вона є з усім набором особистих якостей;
- йти від дитини, її можливостей, особливостей, потреб, інтересів;
- враховувати соціальний досвід дитини, наявний «фонд її дієвих знань, умінь і навичок»;
- орієнтуватися на психологічні новоутворення дітей дошкільного віку;
- сприймати себе з усіма своїми особистісними і професійно-психологічними особливостями – позитивними і негативними;
- зрозуміти і сприйняти свої недоліки й усвідомлено їх коректувати;
- будувати стосунки з дитиною як суб'єкт-суб'єктні, а не суб'єкт-об'єктні, тобто пам'ятати про те, що дитина – учасник педагогічного процесу, а не простий об'єкт дії.

Соціально-педагогічні умови:

- створити сприятливе природовідповідне розвиваюче середовище і постійно його вдосконалювати;
- будувати педагогічний процес як діалоговий, тобто двосторонній, який передбачає активність не стільки вихователя, скільки самої дитини;
- використовувати нестандартні форми організації дитячої діяльності, відповідні інтересам, потребам дитини, що сприяють розвитку її психіки.

Основні критерії оцінки практики студентів:

- прояв творчості та самостійності у педагогічній діяльності;
- реалізація особистісно-орієнтованої моделі взаємодії з дітьми і батьками;
- глибина науково-методичного знання;
- відповідальність при підготовці і проведенні роботи з дітьми;
- якість виготовлених дидактичних матеріалів.

ПЛАН ПРАКТИКИ В ГРУПАХ РАНЬОГО ВІКУ (СПОСТЕРЕЖЕННЯ І ПРОВЕДЕННЯ ПРОБНИХ ЗАНЯТЬ) ДЛЯ ГРУПОВОГО КЕРІВНИКА І СТУДЕНТІВ.

Тема 1.

Психолого-педагогічне середовище, яке оточує дитину.

Завдання 1.

Вивчення специфіки праці вихователя у групах раннього віку.

Мета: формувати у студентів цілісне уявлення про діяльність вихователя у групах раннього віку.

Методичні рекомендації для студентів.

1.Познайомтеся з вихователем і спробуйте встановити з ним «діловий для довірителя контакт».

2.Постежте за роботою вихователя і помічника вихователя, розподілом обов'язків між ними. Зробіть хронометраж участі вихователя і помічника вихователя в організації та проведенні режимних процесів і самостійної діяльності дітей.

3.Зверніть увагу на культуру зовнішнього вигляду вихователя та його помічника.

Завдання 2.

Удосконалення культури педагогічної діяльності.

Мета: формувати у студентів установку на особистісно-орієнтоване спілкування з дітьми.

Підвищувати культуру педагогічної діяльності (культуру мови, культуру спілкування, культуру зовнішнього вигляду).

Методичні рекомендації для студентів.

1.Подумайте, як можна швидко встановити контакт з дітьми раннього віку та запам'ятати їх імена.

2.Придумайте заняття або розвагу, яка зацікавила б дітей і підвищила ваш авторитет в очах малюків.

3.Постежте за дітьми й опишіть прояви індивідуальності дитини, які ви помітили.

4.Ознайомтеся з характеристиками індивідуально-типологічних особливостей дітей, розробленими В. Петровським.

5.Опишіть дитину, що найбільш запам'яталася вам.

6.Проаналізуйте почуття, які виникали у вас, спілкуючись з дітьми раннього віку.

Завдання 3.

Познайомитися з побудовою розвиваючого середовища у групах раннього віку.

Мета: вивчити особливості організації наочно-просторового середовища у групах раннього віку, що забезпечує психологічний комфорт дитині і вихователеві.

Встановити відповідність наочно-просторового середовища принципам побудови розвиваючого середовища.

Методичні рекомендації для студентів.

1.Познайомтеся з приміщенням групи, розташуванням і призначенням усіх кімнат, їх обладнанням.

2.Зверніть увагу, чи створені в ігровій кімнаті умови для наочної і пізнавальної діяльності, індивідуальних ігор, розвитку рухів, залучення малюків до образотворчої діяльності, сенсорного розвитку.

Запис у щоденнику можна вести за такою схемою:

Вид діяльності	Іграшки і допомога	Кількість	Психолого-педагогічний аналіз

3.Ознайомтеся з інтер'єром групи. Дайте висновок про його відповідність естетичним вимогам.

4.Аналізуючи наочно-просторове середовище у групах раннього віку, зробіть висновок, наскільки воно відповідає інтересам дитини та її психологічному здоров'ю, чи реалізуються у ньому принципи побудови розвиваючого середовища.

5. Як ви уявляєте собі наочно-просторове середовище групи, в якій ви і ваші вихованці відчували б себе комфортно.

Завдання 4.

Вивчення й аналіз завдань виховання дітей третього року життя (1 молодша група).

Мета: формувати у студентів цілісне уявлення про пріоритетні завдання виховання у ранньому дитинстві.

Методичні рекомендації для студентів.

1. Проаналізуйте завдання виховання дітей раннього віку в програмі, за якою працює базовий дошкільний заклад.

2. Упродовж всієї практики фіксуйте, які завдання ставляться і як реалізуються у вашій віковій групі. За результатами аналізу наприкінці виробничої практики проводиться дискусія.

Тема 2.

Формування у дітей раннього віку звички до здорового способу життя.

Завдання 5.

Вивчення показників фізичного розвитку дітей раннього віку.

Мета: закріпити знання студентів про особливості фізичного розвитку дітей раннього віку.

Методичні рекомендації для студентів.

1. Вивчіть зміст роботи щодо фізичного виховання дітей раннього віку.

2. В «Історії розвитку дитини» ознайомтеся з результатами обстеження лікарем фізичного розвитку дитини та її здоров'я. У бесіді з лікарем або старшою медсестрою дошкільного закладу з'ясуєте, наскільки гармонійний фізичний розвиток у малюків вашої групи.

З'ясуйте у лікаря (або медичної сестри) дитячого садка, хто з дітей вашої групи має відхилення у фізичному розвитку.

3. На підставі отриманих даних визначте дітей, чий фізичний розвиток відповідає віку хлоп'ят, що випереджають тип вікового розвитку, і малюків, що мають якісь відхилення в темпі фізичного розвитку.

4. На основі даної диференціації зробіть висновок (спостерігаючи за 2-3-ма дітьми), чи правильно вихователь регулює:

- тривалість сну;
- кількість їжі;
- темп ігор і фізичних вправ;
- обсяг інформації, що дається на заняттях.

5. Проаналізуйте розвиток рухових навичок у дітей вашої групи.

Завдання 6.

Знайомство з методикою проведення ранкової гімнастики і занять з розвитку рухів.

Мета: формувати у студентів уміння педагогічного аналізу, вчити їх методичним прийомам з організації рухової активності дітей.

Методичні рекомендації для студентів.

Спостерігаючи за проведенням ранкової гімнастики та занять фізичної культури, зверніть увагу на такі моменти:

1. Гігієнічні умови проведення заняття: одяг, взуття дітей, вихователя, стан обладнання, доступ свіжого повітря.

2. Відповідність завдань і змісту заняття віковим і фізичним можливостям дітей: наявність конкретизованих завдань освітнього, виховного та оздоровчого характеру.

3. Форма проведення заняття, структура і тривалість структурних компонентів.

4. Відповідність способів організації дітей їх можливостям.

5. Фізичне навантаження на занятті: суб'єктивні та об'єктивні показники реакції організму дитини на фізичне навантаження.

6. Якість рухових умінь дітей.

7. Активізація розумової діяльності дітей на занятті.

8. Емоційний стан дітей і вихователя.

9. Забезпечення страхування дітей.

10. Пояснення і показ вправ вихователем.

11. Індивідуальний підхід до дітей на занятті.

Завдання 7.

Самостійне проведення рухливої гри з дітьми на прогулянці.

Мета: оволодівати методикою проведення рухливої гри з дітьми раннього віку.

Методичні рекомендації для студентів.

1. У розділі з фізичного виховання дітей дошкільного віку ви познайомилися з переліком рухливих ігор для дітей першої молодшої групи. Виберіть гру і проведіть її з дітьми на прогулянці.

2. Самостійно складіть конспект заняття з розвитку рухів і підготуйтеся до його проведення.

Тема 3.

Формування уявлень про себе самого у дітей раннього віку.

Виконуючи завдання теми 3, студенти самостійно проводять ранкову гімнастику, заняття з розвитку рухів, рухливі ігри та індивідуальну роботу з дітьми з розвитку рухів на прогулянці і в групі. Конспекти ранкової гімнастики, занять, рухливих ігор обговорюються з груповим керівником і вихователем. Індивідуальна робота узгоджується з вихователем групи. Студенти активно включаються у процес надання допомоги вихователю при проведенні режимних елементів, беруть участь у проведенні загартовуючих процедур.

Завдання 8.

Зміст взаємодії вихователя і дитини в процесі формування уявлень у малюка про себе самого.

Мета: формувати у студентів уявлення про зміст роботи щодо формування Я-концепції у дитини раннього віку; розвивати взаємодію студентів з дітьми.

Методичні рекомендації для студентів.

Спочатку студенти спостерігають, а потім самостійно проводять заняття-ситуації щодо формування у дітей раннього віку уявлень про себе самого.

Тема 4.

Виховання сенсорної культури дитини.

Завдання 9.

Ознайомлення зі змістом програми з розділу «Сенсорне виховання».

Мета: формувати у студентів уявлення про зміст роботи з дітьми раннього віку з сенсорного виховання; стимулювати потребу у поглибленні та розширенні професійних знань.

Методичні рекомендації для студентів.

Студенти аналізують програму, за якою працює дитячий садок. Це можуть бути такі програми: «Веселка», «Будинок радості», «Золотий ключик», «Розвиток», «Дитинство», «Джерела».

Завдання 10.

Визначення рівня розвитку сенсорних здібностей малюка.

Мета: оволодівати засобами елементарної діагностики сенсорного розвитку дитини раннього віку.

Методичні рекомендації для студентів.

1. Для визначення рівня розвитку сенсорних здібностей дитини використовуються експериментальні завдання.

Перед дитиною по черзі розставляють посібники для сприйняття форми, величини, кольору і пропонують: «Зроби так само», «Дай такий же», «Дай червоний (синій, зелений, жовтий)». Три точні дії вказують на сформованість умінь.

З одержаними даними необхідно познайомити вихователя групи для використання їх в індивідуальній роботі з дітьми з сенсорного виховання та для складання плану занять.

Завдання 11.

Ознайомлення з особливостями методики проведення занять з сенсорного виховання з дітьми раннього віку. (Заняття повинне носити комплексний характер).

Мета: формувати у студентів готовність до виконання педагогічної функції у діяльності вихователя.

Учити аналізувати діяльність педагога.

Методичні рекомендації для студентів.

1. Спостерігаючи заняття, зверніть увагу на такі моменти:

- організаційні умови для занять з дітьми;
- використана наочність;
- прийоми навчання, використані вихователем на занятті;
- емоційний стан дітей;
- рівень пізнавальної активності малюків;
- стиль спілкування вихователя з дітьми;
- індивідуальна робота з дітьми.

2. Самостійно складіть конспект заняття з сенсорного розвитку і підготуйтеся до його проведення. При необхідності виготовте наочний матеріал.

3. Продовжуйте самостійне проведення наступних режимних процесів:

- ранкова гімнастика;
- рухливі ігри на прогулянці, у групі;
- індивідуальна робота (з фізичного виховання, формування уявлень про самого себе, з сенсорного розвитку);
- годування, умивання, одягання-роздягання, вкладання спати, загартовуючі процедури.

Тема 5.

Індивідуальний підхід в навчанні дітей раннього віку.

Завдання 12.

Особливості проведення занять щодо пізнавального розвитку з дітьми раннього віку.

Мета: сприяти оволодінню студентами методичними прийомами, використовуваними у навчанні малюків.

Формувати культуру педагогічної діяльності.

Методичні рекомендації для студентів.

При аналізі заняття зробіть висновок, чи реалізовані у навчанні наступні положення:

- природний розвиток дітей первинний, а циркуляри, завдання і цілі дорослих вторинні, тому в рамках гуманістичного підходу «дитина завжди має рацію, неправим може бути лише дорослий», який не зумів зробити свою програму для дитини «доречною», цікавою та бажаною для нього;

- соціокультурний розвиток дитини йде через її зіткнення з середовищем і самостійне освоєння цього середовища. Не дорослий транслятор і навіть не носій цього середовища, він – його елемент, що освоює середовище нарівні з дитиною, супроводжуючи, захоплюючи її далі, глибше, складніше;

- як критерій оцінки роботи з дітьми є: розвиток індивідуальних якостей з постійним виявленням нових творчих ресурсів і невичерпним бажанням власних відкриттів у будь-яких сферах діяльності.

Завдання 13.

Ознайомлення з різними типами занять з образотворчої діяльності.

Мета: ознайомити студентів з програмами з навчання малюків образотворчої діяльності.

Формувати потребу у професійному самовдосконаленні.

Формувати навички самоорганізації діяльності.

Методичні рекомендації для студентів.

1. На заняттях першого типу здійснюється ознайомлення дітей з образотворчими матеріалами. Проводиться не більше двох занять за кожним новим матеріалом. На цих заняттях вихователь малює і ліпить сам.

Заняття другого типу повинні викликати у дітей інтерес і бажання діяти самостійно з тим або іншим образотворчим матеріалом. Для досягнення цієї мети вихователь створює зображення для кожної дитини персонально. Ці заняття проводять до того моменту, поки у всіх дітей не з'явиться потреба діяти самостійно.

Зайве захоплення заняттями першого і другого типів небажано, інакше діти придуть до висновку, що отримувати готові малюнки значно простіше, ніж малювати самим.

На заняттях третього типу необхідно надати дітям можливість виразити свій емоційний стан. Дошкільник малює те, що хоче і як хоче.

Заняття четвертого типу дозволяють поступово підводити дітей до того, щоб вони ставили перед собою образотворчі цілі і добивалися їхнього досягнення. Такі заняття проводяться протягом усього навчального року.

Спеціальна робота з навчання дітей формоутворювальним рухам і ознайомлення з правилами роботи з образотворчими матеріалами не проводиться. Діти поступово освоюють все необхідне в процесі спостережень за вашими діями і в самостійній діяльності впродовж усього навчального року.

2. Подивіться і проаналізуйте заняття з образотворчої діяльності у вашій віковій групі.

3. Складіть конспект і підготуйтеся до самостійного проведення заняття з образотворчої діяльності.

Тема 6.

Організація і керівництво самостійною діяльністю дітей раннього віку.

Завдання 14.

Керівництво самостійною діяльністю дітей.

Мета: формувати цілісну систему професійних знань і умінь; розвивати педагогічну рефлексію.

Методичні рекомендації для студентів.

1. У невимушеній манері розгортати ігрові дії на очах у дітей. Виявляючи емоційну зацікавленість у грі, використовувати безпосередній інтерес дітей, що спостерігають за грою, втягувати їх у гру.

2. Граючи з дітьми, весь час пояснювати сенс своїх дій і передбачуваний сенс дій дітей («Ведмедика купатиму, він брудний. Це у мене мило. Що це у тебе, Маша? Рушник? Витиратимеш ведмедика?» тощо).

3. Погравши з дітьми, підключатися на короткий час до дій тієї або іншої дитини, підтримуючи коментарями умовні ігрові дії, перенесені ним в самостійну діяльність із гри з дорослими або що виникли спонтанно, тим самим допомагаючи малюкові усвідомити сенс його дій.

4. Розгортаючи гру з дітьми, завжди використовувати поєднання реалістичних іграшок з умовними предметами-заступниками (кубик на іграшковій сковорідці – котлетка, листок паперу на іграшковому ліжечку – ковдра тощо) так, щоб умовна дія з заступником мала опору у вигляді реалістичної іграшки, що досить ясно позначає для дитини зміст ігрової ситуації.

5. Обігрувати нові іграшки у спільній діяльності з дошкільниками, включаючи їх у вже відомі сюжетні контексти або розгортаючи новий сюжет.

Завдання 15.

Самостійне проведення розваги з малюками.

Мета: розвивати у студентів здатність забезпечувати психологічний комфорт кожній дитині.

Методичні рекомендації для студентів.

Обговорити тему майбутньої розваги з вихователем групи. Підготувати конспект, самостійно провести з дітьми заплановану розвагу.

На закінчення практики рекомендується запропонувати студентам:

а) тест, мета якого – визначити спрямованість майбутнього педагога-«дошкільника» на особистісно-орієнтовану взаємодію з дитиною, сформовану у ході практики.

б) поміркувати над питаннями, які сприяють розвитку свідомості рефлексії майбутніх педагогів-«дошкільників»:

- Які почуття ви випробували, коли діти вперше вас не послухалися або вам не вдалося заспокоїти дитину, яка плаче?

- Що ви відчували, коли вперше потерпіли невдачу у встановленні контакту з дитиною?

- Проаналізуйте почуття, які ви відчули, вперше самостійно працюючи з дітьми.

- Виходячи з ваших знань про дитину, що подобається вам, про особливості її розвитку, спрогнозуйте, яка складеться ситуація, якщо вона загубиться в універсамі?

- Як може вплинути надмірна рухова активність і нестійка увага дитини на її майбутні стосунки з однолітками і вихователями?

- Якими чинниками обумовлена нестійкість уваги у дітей раннього віку?

- Що б ви зробили для прискорення розумового розвитку дітей вашої групи?

- Який зв'язок між фізичним, розумовим, соціальним та емоційним розвитком дітей?

- Яким чином гра сприяє формуванню дитини як цілісної особистості?

- Завдяки чому відбувається соціальний, емоційний і розумовий розвиток дітей у грі?

- Які теоретичні та філософські посилення покладені в основу програми виховання дітей у вашому дитячому саду?

- Використовуючи вашу здатність прийняти точку зору іншого, що б ви могли порадишити вихователям вашої групи і від чого їх застерегти?

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Таким чином, педагогічна практика у групах раннього віку посідає чинне місце у системі професійної підготовки майбутнього фахівця дошкільної освіти. Організація цього виду практики визначається логікою професійної підготовки і характеризується принципами нового педагогічного мислення (діалогізація, проблематизація, персоналізація, індивідуалізація).

Перспективи подальших досліджень, на нашу думку, можуть бути спрямовані на вивчення організаційних умов практики щодо роботи студентів з батьками дітей раннього віку.

Література:

1. Артемова Л. В., Косенко Ю. М. Модель ступеневої підготовки фахівця дошкільної освіти у вищих навчальних закладах / Л. В. Артемова, Ю. М. Косенко // Психолого-педагогічні проблеми підготовки вчительських кадрів в умовах трансформації суспільства: Матеріали міжн. науково-теор. конф. до 80-річчя НПУ ім. М.П.Драгоманова. – Вип.1. – К., 2000. – С. 84-86.

2. Георгян Н. М., Зінченко В. М. Дошкільна педагогіка. Курс лекцій. / Н. М. Георгян, В. М. Зінченко / Навч. посібник для дошкільних факультетів педагогічних вузів та університетів. Частина I, II. / За заг. ред. проф. Сипченка В. І. – Вид. центр СДПУ, 2003. – 186 с.

3. Дуброва В. П., Милашевич Е. П. Педагогическая практика в детском саду: Учебн. пособие для студ. пед. учеб. заведений / В. П. Дубова, Е. П. Милашевич. – М. : Изд. центр «Академия», 1958. – 160 с.

4. Коркішко О. Г. Педагогічна практика як важлива складова підготовки майбутнього професіонала / О. Г. Коркішко // Формування професіоналізму майбутнього фахівця в контексті вимог Болонського процесу: Матеріали міжн. науково-практ. конференції (Одеса, 22-23 травня 2008 р.). – Одеса: ОНУ ім.І.І.Мечникова, 2008. – С. 154-155.

5. Настільна книга керівника ДНЗ / Уклад.: Чала Т. Т. – НЗІХ. : Вид. група «Основа», 2009. – С. 286-287.

6. Разом до гармонії: розвиток дитини раннього віку. Методичний посібник / Авт.-упорядн.: І. В. Братусь, Н. В. Кошечко, О. Л. Нагула; За заг. ред. І. Д. Звереві. – К. : Кобза, 2004. – 160 с.

В статті дана характеристика педагогической практики в группах раннего возраста как составляющему важному элементу в структуре подготовки будущего специалиста дошкольного образования. Раскрыты цель, содержание, задачи и методические рекомендации по организации и проведению данного вида практики.

The description of a teaching practice in the early years' groups as a constituent important element in the general structure of training the future pre-school education specialist is represented in the article. Methodical recommendations concerning the organization and implementation of the above mentioned kind of teaching practice as well as its purpose, content and tasks are revealed too.

УДК 371.132

Шкваріна Т.М.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДО НАВЧАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ

У статті досліджуються проблеми використання активних методів під час організації лекційних, семінарських, практичних занять, навчальних екскурсій, здійснення контролю та оцінювання на етапах теоретичної, практичної та науково-дослідної підготовки майбутніх вчителів іноземної мови дошкільної ланки освіти.

Постановка проблеми. З другої половини 1990-х років у педагогічних вищих навчальних закладах III-IV рівнів акредитації у рамках підготовки педагогічних працівників за декількома спеціальностями частина студентів факультетів дошкільної освіти, які здобували другу спеціальність “Учитель іноземної мови загальноосвітньої школи”, прилучилися до вивчення основ методики навчання іноземної мови (ІМ) дошкільників. На їхній підготовці негативно позначалося те, що організаційно-методичний рівень викладання не відповідав сучасним вимогам. Вихідні положення підготовки вчителів не могли бути успішно реалізованими через відсутність системи підготовки таких фахівців, підручників, спеціалізованих навчальних посібників з ІМ та методики забезпечення іншомовної освіти дошкільників.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми підготовки вчителів до навчання ІМ дошкільників знайшли своє відображення лише у декількох виконаних в Україні і Росії дисертаційних дослідженнях (С.В. Будак, В.М. Карташова, Н.Л. Московська, Н.В. Харитонова та ін.) та публікаціях (О.Б. Бігич, І.Л. Бім, Ю.С. Вауліна, Н.Д. Гальскова, Н.А. Горлова, Р.Ю. Мартинова, В.М. Плахотник, Л.В. Позняк, С.В. Роман, Г.В. Рогова, Т.Е. Сахарова, О. Фрейдіна та ін.). Багато проблем професійної іншомовної, методичної та практичної підготовки майбутніх учителів ІМ до навчання дошкільників у нових умовах залишаються малодослідженими і недостатньо висвітлюються у педагогічній літературі.